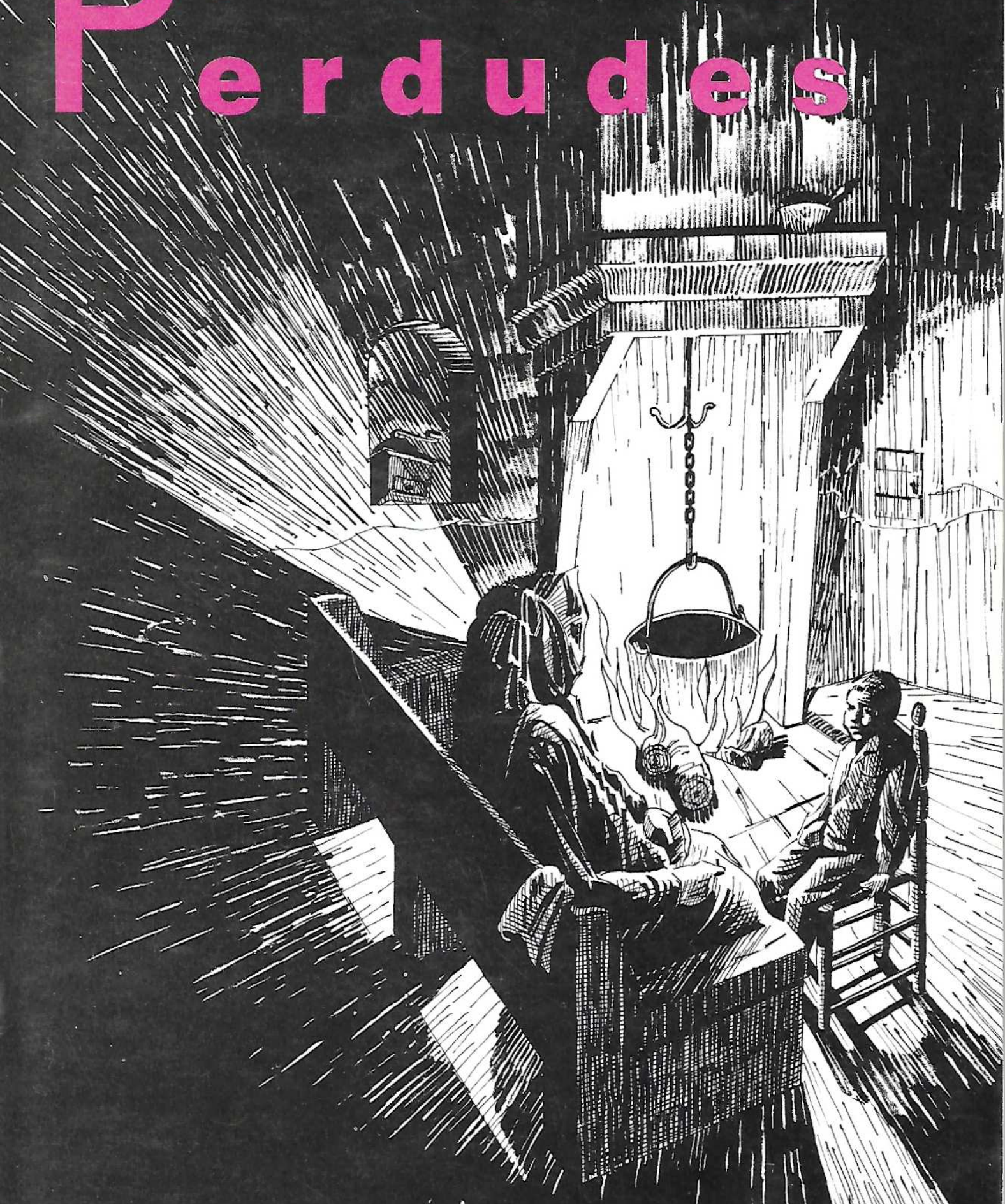

FELIP GALLART I FERNÁNDEZ

Paraules Perdudes

FELIP GALLART I FERNÁNDEZ

PARAULES PERDUDES

100 paraules de l'època medieval
que s'han perdut de l'ús
i que s'han recuperat
amb les dades originals

Texte: Felip Gallart i Fernández
Il·lustracions: M. Lluís Ferrer

Editorial

Virgili & Pagès, S.A.

LLEIDA, 1990

DESAIGNANT I CALIGRAFIA

PARAULES PERDUTES

© Felip Gallart i Fernàndez
Disseny coberta: Famon Farré
Fotografia: Ramon Serra i Batlle
Il·lustracions: Francesc Riart i Ramon Farré
Edita: Virgili & Pagès, S. A.
Carrer Bobalà, 3 - 25004 Lleida
ISBN: 84-7856-045-9
Dipòsit legal: L-633-1990
Enquadernació: Fontanet
Imprès a Virgili & Pagès, S. A.

Índex

Dedicatòria i agraïments	9
Índex	11
Pròleg	13
El lleu rastre de les darreres petjades	17
El poble	19

PRIMERA PART

Personatges i oficis	21
Del pagès al tècnic agrícola	23
Els pobres	27
Una mestressa de casa	29
Draps i ferro vell	31
I el vent xiulava les canyes	35
Acoblava, cofoi, peces de fusta	39
D'ases i mules i altres animals de guarnir	43
Ferrer de tot tall	47

SEGONA PART

Costums, creences, divertiments i altres coses	51
L'home dels nassos	53

Cantar Cap d'Any	54
Tot flueix, res no roman	56
Gos fart no caça	58
Aquell gust perdut de les cassoles	61
A les eres es jugava al futbol	65
Sobre la tolerància	68
Vora el foc	73
La pedregada	75

TERCERA PART

L'art del poble	79
Les fulles mortes	81
Per si un dia vagarós et trobes una cabana	82
El símbol del pagès	84
Aquella cadència, tan agradable, que tenia la calma	89

QUARTA PART

Anecdolari i personatges tipus	95
Aquella maleïda guerra	97
A cavall d'una somera	102
L'hora vella	104
Ases i mules tan poques com pugues	107
L'Amàlia	113
L'Aleix vell	114
Un Parenostre per als que van errats	118

EPÍLEG

Paraules perdudes	121
Il·lustracions	127

FELIP GALLART I FERNÀNDEZ va aguar al món un fred dilluns de gener de 1962 a Artesa de Lleida. Allí, entre el treball a la terra, els estudis i les intenses tertúlies a l'Agrupació Cultural la Femosa, va passar el temps, fins que va deixar el terròs per culpa d'unes oposicions; des de llavors ha voltat la Seca i la Meca com a mestre d'escola: sempre dins la ruralia.

A **Paraules Perdudes** l'autor desgrana, des del bell mig del cor del seu poble, els propis records i busca i recompon, entre les últimes petjades d'un temps que se'n va, el quadre vital de la pagesia; i es plany del perill de la seva absoluta despersonalització a les mans del consumisme ferotge, del supercapitalisme i del seu producte al camp: el tècnic agrícola.

Editorial

Virgili & Pagès, S.A.

